

[Madsen-Mygdal.]

Hjem og Virksomheder. Men hvad enten man nu vil gøre det paa den ene eller paa den anden Maade, er der ikke mindre Brug derfor netop nu, men snarere mere. Og Nødvendigheden af en praktisk anvendelig Akkordordning til Værn for Hjemmene er efter Kronens Fald endnu større, end den var før.

Den ændrede Situation betyder altsaa ikke, at de ekstraordinære midlertidige Foranstaltninger er blevet overflødige, tværtimod, den opfordrer i højeste Grad til, at der handles hurtigt. Og hvordan er Forholdet med Hensyn til de Forslag, der med Besparelser og Skattelettelser for Øje tager Sigte paa Fremtiden? Er det blevet mindre nødvendigt, at saadanne Forslag gennemføres nu, da vi har løsnet vor Krone fra Guldets? Aldeles ikke! Maa jeg minde om, at man i England, kort Tid forinden Sterlingkrisen indtraadte, havde indført meget drastiske Spareforanstaltninger i Statsbudgettet. Siger man nu dér, at Sterling er faldet i Værdi, at saa kan disse Besparelser falde bort? Nej, tværtimod! Det hævdes med Rette, at i den nye Situation er den strengeste Økonomi i den offentlige Husholdning mere nødvendig end nogen Sinde. Og ganske det samme gælder hos os. Det gælder nu i mindst lige saa høj Grad som før, at vi maa bort fra de allergroveste Uretfærdigheder i Beskatningen, at vi maa lette de overbelastede Kommunalbudgetter, og først og fremmest, at vi maa indføre sund Økonomi i hele den offentlige Husholdning. Hvis ikke vi gør det, kan Kronens Løsning fra Guldpælen netop komme til at betyde den vilde Sejlads, som vi i dette Øjeblik alle er enige om, vi for enhver Pris maa afværge.

Ja, jeg nævner kun dette for at vise, at vor Tilslutning til at undlade en længere Debat ved disse mange Forslags første Behandling, saa at Forslagene direkte kan gaa i Udvalg, ikke er begrundet med, at vi ønsker at se Tiden an, at vi ønsker Udsættelse. Det forholder sig lige omvendt. Vi ønsker Forslagene hurtigst muligt i Udvalg, for at Arbejdet dér straks kan blive paabegyndt og der kan blive gjort et alvorligt Forsøg paa, om det trods de modstridende Opfattelser, som desværre er til Stede, dog ikke skulde være muligt at naa til et positivt Resultat.

Den Dagsorden paa 24 Forslag, vi har til Behandling i Dag, rummer saa at sige alle de store Spørgsmaal, som Rigsdagen saa ofte har anvendt mange og store Taler paa. Lad mig eksempelvis nævne, at her findes foruden de særlige Kriseforslag saadanne

Emner som Forsvarsordningen, Toldforanstaltninger, Arbejdsløshedsunderstøttelse, Ejendomsbeskatning, Lønningslov, Statsbaner, Motorafgifter — ja, det eneste, jeg savner, er egentlig kun Jordlovene. Der er ikke mindre end 8 Ministre, saa vidt jeg kan se, der formentlig vil finde Anledning til at tage Del i Debatten, hvis den først rulles op, vel sagtens er der saa ogsaa mindst 8 Ordførere for hvert Parti. Ja, jeg maa sige: Hvilke saakaldte store Taler kunde der ikke her holdes, og hvilken virkelig Stordebat vilde vi ikke med den Veltalenhed, vi er i Besiddelse af, kunne sætte i Gang! Men hvordan og hvornaar den da vilde ende, ja, det er jo et helt andet Spørgsmaal, og imedens sker der saa maaske ikke andet end netop det, at hvert Parti bider sig fastere i den Opfattelse, det havde forud. Jeg tror, at hele Befolkningen venter af os, at vi nu gør et alvorligt Forsøg paa at naa frem til et Resultat. Den sætter Pris paa Handling, men den er blevet træt af Ord. Derfor er det rigtigt, at vi straks gaar til Arbejdet, og dette Arbejde maa jo ske i Udvalg; hvis vi har et og andet, vi skal have sagt til hinanden for aabent Tæppe, kan det jo ske ved Finanslovbehandlingen. Med lad det saa ogsaa blive et alvorligt Udvalgsarbejde, hvor Forslagene prøves og hurtigst muligt føres frem til Afgørelse. Vi vil fra vor Side af al vor Evne være med til at fremme et saadant Arbejde, fordi det er vor bestemte Opfattelse, at der trænges til Handling og til hurtig Handling.

Christmas Møller: Det Forslag, som egentlig foreligger til Behandling, staar jo ikke opført paa Dagsordenen; thi det Forslag, der foreligger til Behandling, er i Virkeligheden dette, at det store Kompleks af Lovforslag, udarbejdet under Krisesituationen og fremsat af Regeringen og de to Oppositionspartier, skal gaa i Udvalg uden nogen egentlig Førstebehandling. Mit Parti kan tiltræde dette Forslag, naturligvis ikke fordi vi mener, at Situationen er mindre alvorlig i Dag, end den var for en halv Snes Dage siden — tværtimod mener vi, at Situationen er meget, meget alvorligere og vil komme til at stille Landet overfor en Række betydningsfulde Problemer — heller ikke fordi vi mener, at de Forslag, vi har udarbejdet, ved det, der er sket, er blevet mindre værdifulde at gennemføre — tværtimod, vi er af den Opfattelse, saaledes som jeg ogsaa sagde i min Forelæggelsestale, at disse Forslag er almenlydige, og at selve den Situation, som nu er indtraadt, kræver med Hensyn til Besparelser, med Hensyn